

İdil Biret'in konserleri

Geçirdiğimiz Cuma ve Cumartesi günleri ünlü sanatçımız İdil Biret Başkanlığı bünyesinde. İdil Biret Devlet Konser Salonunda Brahms'ın bütün büyük piyanistleri dahi her seferinde ürktüren dev bir eserini büyük bir hakimiyet, ençin bir müzik kalitesi ve içtenlikle çalmıştır. Kıymetli piyanistimizin 26 Mayıs Cumartesi günü Antalya'da Aspendos açık hava tiyatrosunda, 27 Mayıs Pazar günü İzmir'de birer konserleri vardır. İdil daha sonra İstanbul'a gidecek bu yılki Avrupa konserlerine hazırlanmaya başlayacaktır.

HAFTANIN

SANAT OLAYLARI

KONSERLER

Bir konserin düşündürdükleri

Bizdeki müzik sorunu Doğu Müziği-Batı müziği değil, Çok sesli-tek sesli müzik sorunudur

Devlet Konser salonunda 9 Mayıs 1967 Salı gecesi bir konser vardı. Ankara Devlet Konservatuvarı öğrencilerinden kurulu bir koronun konseriydi bu. Konservatuvarın müzik bölümü öğrencilerinin dördüncü öğrenim yılından itibaren katıldıkları bu eğitim korosunun bu konseri Hikmet Şimşek tarafından yönetiliyordu. Piyano'da Walter Strauss vardı.

Bu olağan bir konserdi. Fakat bu konserin nedenlerine inmek bizi yurt sorunlarımızın taa içine kadar alıp götürüyordu.

Türkiye'nin müzik sorunu şimdiye kadar boş yere tartışması yapıldığı gibi «Doğu Müziği — Batı Müziği» davası değildi. Gerçekte çok seslilik — tek seslilik davası idi. Bir uygarlık bir bütünlü. Güzel Sanatlar da bunun ayrılmaz bir parçasıydı. Buna göre çağdaş müzik sorununun eninde sonunda çok sesliliğe bağlanması gerekiyordu.

Buna göre, Türkiye'de esas müzik sorunu «Çok sesli» müziğe geçebilme çabası idi. Bu olmalıydı. Yurdumuzda çok sesli müzik sorununu en kısa ve en kolay yoldan çözecek kuruluşlar kurulmalıydı. Bunun sebepleri ise şöyle sıralanıyordu:

- 1 — İnsan sesinin, hele toplu halde en etkin müzik aracı olması,
- 2 — Söz ögesinin müziğe insanları daha kolay bağlaması,
- 3 — Halk türkülleri aracılığı ile topluma etki imkânının büyük olması,
- 4 — Bir koronun kısa bir süre de yetiştirilebilmesi,
- 5 — Olağan üstü müzik kabiliyetine sahip olmayanların bile bir koroda söyleyebilmeleri bu suretle kitlelerin doğrudan doğruya müziğe katılabilmeleri...
- 6 — Okullarda koro yapabilecek hazır toplulukların hemen bulunabilmesi.

Bir orkestranın meydana gelebilmesi için çok uzun yıllar eğitimi gerektirir. Çalgı çalanların toplu müzik yapabilmeleri için en azından çeşitli eğitimlerden sonra üç dört yıl daha gerektir. Oysa her hangi bir topluluktan koro meydana getirmek ve hiç bir müzik bilgisine sahip olmasalar bile bu koro ile hemen müzik yapmağa başlamak mümkündür.

Ulus olarak toplu müzik yapma yeteneğimiz ne yazık ki, yetersizdir. En basit bir okul şarkısı veya çok tanınmış bir marş, bir halk türküsü dahi topluluklarımız tarafından çok kez tek sesle bile istenilen şekilde söylenememektedir. Bunun başlıca sebebi okullarda birlikte müzik yapma geleneğinin yerleşmemiş olmasıdır. Gelenekler görgül alışkanlıktan doğar, bunu yerleştirecek olan da profesyonel ve yarı profesyonel müzik topluluklarıdır.

Bütün bu nedenlerden ötürü halkımıza ve bilhassa gençliğe mümkün oranda çok koro müziği dinletmek gerekmektedir. Hele tek sesliden çok sesliliğe geçiş döneminde en önemli iş bu koro lara düşmektedir.

Ne yazık ki, Türkiye'de koro zevki ve geleneği hemen hemen hiç denecek kadar az bir halde dir.

Okullarımız bile doğru dürüst bir koroya kavuşmuş değildir. Bu korolar hem üyelerinin müzik zevkini geliştirecek ve hemde bütün okulu ve çevreyi etkileyecektir.

Bundan başka batı ülkelerinde olduğu gibi amatör koroların kurulması vardır. Bu da okuldaki eğitime bağlı kalmaktadır. Müzik alışkanlığı hiç bir sanat türünde olmadığı oranda küçük yaşta verilecek eğitime bağlıdır. Bu sebepten ancak okullarda toplu müzik geleneği yerleştiği takdirde, çok sesli müzik yapma alışkanlığı topluma mal olacak ve çeşitli amatör ve kurum koroları teşekkül edecektir.

Sonuç, bütün az gelişmiş ülkelerin ana nedenine dayanmaktadır. Eğitim, eğitim... Eğitim...

Geçirdiğimiz Salı günü Devlet Konser salonunda bir koro konseri veren Devlet Konservatuvarı öğrencileri sefteri ve öğretmenleri Hikmet Şimşek'le bir arada.

Ankara Devlet Konservatuvarı Korosu ilginç bir konser verdi

ANKARA Devlet Konservatuvarı Korosunu geçen Salı günü dinledik. Bu programda bütün çağların (Rönesans, Barok, Viyana klasikleri, Romantik çağ) yanında Türk bestecilerinin eserleri de yer almıştı. Koro edebiyatımızın hemen hemen her türü bu konserde dile getirildi.

İlgililerin de belirttiğine göre, Konservatuvar Korosu profesyonel bir koro değildir.

Profesyonel bir koroda ilk aranan niteliklerden birisi «Ses» tir. Bu bakımdan Konservatuvar Korosu istenilenlerin ancak çok küçük bir bölümünü kapsayabilmektedir. Şan öğrencilerinin oranı yaklaşık olarak Konservatuvar öğrencilerinin yüzde onunu teşkil etmektedir. Bütün Konservatuvar öğrencileri dördüncü sınıftan itibaren mezun oluncaya kadar koro derslerine girerler. Bu derslerin amacı öğrencilerde çok sesli müzik duygusunu geliştirmek ve toplu müzik yapmak alışkanlığını meydana getirmektir. Koro, hazırladığı programları yaptığı konserlerle sunmak suretiyle çevreye yararlı olmağa çalışmaktadır. Bu şekilde şimdiye kadar piyano eşliği ve orkestra ile çeşitli konserler, radyo programları ve turneler yapmıştır.

20 - 30 Nisan tarihleri arasında İstanbul Robert Koleji Yüksek Öğrenci Derneği tarafından düzenlenen Kültür Haftası içinde yaptığı konserler büyük bir başarı kazanmış ve çok ilgi toplamıştır.

İşte Salı günü Devlet Konser Salonunda verilen konsere de Devlet Konservatuvarı Korosu ül emanı ile katılmıştır. Koroda şu öğrenciler vardı:

SOPRANOLAR: Leylâ Cantürk, Emirhan Keskin, Gülner Tamam, Sevgi Önergin, Gülten Köken, Canan Azrak, Emel Azrak, Gülşehre Köken, Kumru Cankı, Leylâ Erdoğan, Hatice Akalın, Ayşe Kapkın, Rezzan Özkan, Betül Sayın, Sevil Öztürk, Müjgan Ersoy, Güzin Güllüer, Handan Cav, Betül Ersan, Mine Necioğlu, Tüliz Eyyüpoğlu, Zuhâl Yunga, İsmet Övrüşkan, Güneş Ülker, Birten Sakatürk.

ALTOLAR: Rezan Saner, Seçil Öztürk, Güherdal Karamanoğlu, Sumru Güner, Gülşeren Aykol, Meral Keşaverzi, Zerrin Üşaldı, Semra Bayraktar, Tomris Alpsen, Peral Nidal, Hilâl Apaydın, Gülşen Coşkun, İlksen Topçam, Semra Pekman, Bahar Tokay.

TENORLAR: Murat Tamer, İrfan Özdemir, Fikri Özdemir, Safa Gönenc, Mustafa Erol, Dinçer Turan, Muammer Öz, Bülent Civelek, Odman Gökçüoğlu, Savaseri Kolat, Durmuş Arabacı, Ferhat Cesur, Ahmet Ediz, Sarper Özsan, Gürel Karakaş, Kâmuran Kızıboğa, Tezer Naşit, Ülger Özbay, Dinçer Nuri, Zeki Eryapan, Gökmen Ahmet, Sukan Düzgören, Ekrem Alataş, Cemil Günger, Hasan Ergün Korkmaz.

BASLAR: Kudret Günay, Erol Erdiç, Celâl Övrüşkan, Haşim Yedican, İstemi Tavloğlu, Özkan Düzmen, Kaya Güç, Feridun Ertürüm, Kutlu Ünal, Ersin Öney, Ertan Sayiner, Nedim Taurikulu, Sedat Şen, Ercan Argüder, Tunç Övrüşkan, Nejat Başçimezler, Mesut İktü, Yalçın Aksoy, Haruz Özbay, Metin Arbak, Yılmaz Akaoğlu, Ercan Senergün, Ahmet Yürür, Hayrettin Çökül, Ali İrfani.

Programda Rönesans, Barok, Viyana Vglsleri ve Romantik çağdan koro eserleri ile çağdaş Türk bestecilerinden Necil Kâmm Akse, Adnan Saygun, Hikmet Şimşek, Ulvi Cemal Erkin'den çok sesli halk türkülleri, Bedrich Smetana'nın Satılmıç Nışanlı Operasından bir parça, Adnan Saygun'un eski üslupta kantatı ve Gluck'un Orfe Operasından konçertan özeli söylenmiştir.

Devlet Konservatuvarında koro, armoni ve bando bölümünde şef olan Hikmet Şimşek. Aynı zamanda Cumhuriyet Senfoni Orkestrasında şef yardımcısıdır. Salı günkü konseri Şimşek, öğrencilerinin konseri de kendisi yönetmiştir.